

Universitätsbibliothek Paderborn

Cvrsvs Theologici ...

Ea Brevitate Conscriptus, Qvam Tot Tantarvmqve Rervm Amplitudo Et
Varietas Patitvr ...

Quas Prima Pars Et Prima Secundæ Divi Thomæ Complectvntvr -
Qvæstiones Insvper Ad Mores & praxim spectantes, quæ peculiarem cum
Scholasticis habent connexionem, declarantur

Carleton, Thomas Compton

Leodii, 1659

Sect. II. Vtrùm Angelus primo creationis instanti peccare potuerit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13718

SECTIO SECUNDA.

Utrum Angelus primo creationis instanti potuerit peccare.

I. **Q**UÆRES secundò, utrùm pro illo priori, quo potuerunt per actus bonos à se elicitos disponere se ad gratiam Angeli, eamque de congruo mereri, de quo postea, potuerint etiam peccare. Negant communiter Thomistæ, quos sequitur Granada Tractatu 13. disp. 8. nec alienus ab hac sententia videtur S. Thomas hic, quæstione 63. art. quinto.

II. At sanè, si fermo sit de absolutâ potentia peccandi, & antecedente, difficile videtur negare hanc Angelum habuisse: primò enim instanti habuit omnia ad peccandum requisita, sufficientem scilicet boni & mali cognitionem, libertatem Arbitrii, &c. sicut ergo tunc mereri potuit, ut nullus ferè negat, quidni etiam potuit peccare: nullum enim est assignabile impedimentum pro primo instanti, quod non æqualiter urgeat pro secundo. Unde hanc sententiam tenet Scotus in 2. d. q. 2. Gabriel, Suarez lib. 7. cap. 20. num. 47. Molina, Vasquez d. 236. cap. 3. & alii: quare non est cur Deus imponere Angelo nequeat præceptum æquè pro primo instanti, ac pro ullo alio, & consequenter cur illud vel seruire nequeat, vel violare. Nec ulla ratio est cur major deliberatio requiratur ad peccandum, quam ad benè operandum, & merendum.

III. Verum est quidem congruentius esse legibus divinæ Providentiæ, ita voluntatem Angeli primo creationis instanti prævenire, ut non peccaret, quo auxilio & præventionem debito modo positus, non potuit Angelus peccare impotentia consequente: qua ratione explicari potest D. Thomas. Ratio primò est à posteriori; nam ut rectè Suarez n. 54. quod Deus nec permittit unquam, nec permisurus est, signum est legibus divinæ Providentiæ non esse consentaneum, sed ex tot millibus Angelorum Deus nullum permisit primo creationis instanti in peccatum incidere, ut tanquam certum supponunt omnes cum S. Thoma quæst. 63. art. 5. ob loca Scripturæ jam sæpius posita; ergo, &c.

IV. Idem supponere videntur sancti Patres, ut S. Leo, Origenes, S. Augustinus, Concilium Brackarense, & alii, dum omnes Angelos, etiam malos aliquando bonos fuisse pronuntiant. Tandem ad divinam Providentiam spectat, ut peculiarem creaturæ liberæ curam habet primo productionis instanti:

V. unde licet simpliciter non foret Deus auctor peccati, si eam tunc peccare permitteret, occasio tamen aliqua daretur, ut peccatum illud tribueretur Deo, perinde ac si Angelum malum cum peccato creasset: quare ad divinam Providentiam spectat, ut uno saltem momento peccatum à creatione disjungatur. Quo sensu explicari etiam potest ratio sancti Thomæ.

Dices cum Bannez, & aliis, primam operationem esse debere secundum inclinationem naturæ. Nego antecedens, sed potest esse omnis, ad quam principium habet virtutem in actu primo completam, idque non minus primo instanti, quam secundò: & hoc ex naturâ suâ exigit omnis causa libera. Nec est admittendum quod dicunt aliqui, non potuisse scilicet Angelum primo suæ creationis instanti, pro suâ libertate se applicare, seu uti suis speciebus ad fortiùs & efficacius de bono aliquo delectabili vel apparente cogitandum, quam de bono virtutis: quidni enim id æquè primo instanti prestare potuit, ac sequentibus. Deinde, licet minus fortiter apprehendat bonum tantum apprens quam virtutem, adhuc potest illud pro suâ libertate amplecti; sicut homines pii mortem sibi infligendam, quam vehementissimè interdum apprehendunt, subeunt nihilominus, & gravissimas vincunt tentationes.

Quod diximus de peccato intelligi etiam debet de veniali: unde eodem modo contra auctores illos dicimus potuisse Angelum (nisi peculiaris providentia ipsum specialiter protegeret) vel primo, vel ullo alio instanti peccare venialiter, saltem peccato veniali ex levitate materiæ, licet cum plenâ deliberatione admisso. Imò nonnulli, inter quos est Granada, affirmant posse etiam Angelum peccare venialiter ex surreptione, seu ex imperfectione deliberationis, & apprehensionis objecti, aut consensus. Potest ergo Angelus peccare venialiter, aliquid mendacium dicendo, aut honorem aliquem propter se inordinatè appetendo, vel aliud hujusmodi: nec quidquid facit, facit necessariò ex amore finis ultimi. S. Thomas autem dum negat Angelum peccare posse venialiter, vel loquitur de eo, ut est in statu gloriæ, quo sensu quæst. 7. de malo, art. 9. probat Angelum peccare non posse venialiter, quia habet intellectum Deiformem, vel solum vult magis esse connaturale Angelo, ut quamdiu est in naturâ integrâ, non peccet venialiter, sed quicquid facit, referatur saltem implicitè ad finem ultimum, dum manet rectus circa illum, nec ab illo per grave aliquid peccatum deflexerit.

VI. Potest Angelus quædam peccata committere, primo creationis instanti peccare venialiter.

Quo sensu dicat D. Thomas Angelum non posse peccare venialiter.

Negant aliqui potuisse Angelum primo instanti creationis peccare.

Primo creationis instanti habuit Angelus ad peccandum requisita.

Potest Angelo pro primo instanti imponi præceptum.

Decet divinam Providentiam, ita Angelum primo creationis instanti prævenire, ut tunc non peccet.

Supponere videntur Patres Angeli primo creationis instanti non peccasse.

Non est necessarium, ut primo instanti sit seculatio inclinationis naturæ.

Potest Angelus quædam peccata committere, primo creationis instanti peccare venialiter.

Potest Angelus quædam peccata committere, primo creationis instanti peccare venialiter.

Quo sensu dicat D. Thomas Angelum non posse peccare venialiter.

